

[Hækkerup.]

Hovedkrav fra vor Side, at ingen arbejdsduelig og arbejdsvillig Arbejder bør kunne komme paa Fattigvæsenet paa Grund af Arbejdsløshed.

Det er ud fra dette Hovedsynspunkt, vi navnlig bekæmper Lovforslagets §§ 2 og 4; i Lovforslagets andre Paragraffer er der naturligvis Ting, som vi ogsaa fra vor Side godt kunde tænke os at forhandle om. Den ærede foregaaende Taler omtalte Lovforslagets § 3, 4de Stykke, som gaar ud paa, at Personer, der ikke har haft uafbrudt fast Ophold i vedkommende Kommune i de sidste 6 Maaneder, ikke kan faa Understøttelse af Hjælpekassen. Jeg vil sige, at jeg tror ikke, at en saadan Bestemmelse i og for sig behøves; jeg tror, man kan lade Hjælpekassebestyrelsen skønne i de enkelte Tilfælde. Jeg ved, at man mange Steder indenfor Hjælpekassernes Bestyrelse i indeværende Vinter til Trods for, at der ikke findes en saadan Bestemmelse i Loven, selv har indført en Karantænebestemmelse paa 3 Maaneder. Det har man maattet gøre, fordi der er sket en stærk Tilstrømning fra Land til By. Trods de lave Arbejds lønninger er der en høj Grad af Arbejds løshed paa Landet; derfor strømmer Arbejderne ind til Byerne, og jeg tror, at hvis vi skal have en saadan Karantænebestemmelse, maa 3 Maaneder være passende. Vi maa erindre, at Hjælpekassebestyrelsen har altid Lov til at gaa videre, hvis den skønner, det er nødvendigt.

Stykke 5 i Lovforslagets § 3 gaar ud paa, at Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at vedkommende skal have haft uafbrudt fast Ophold i et længere Tidsrum end i forrige Stykke fastsat. Dette finder jeg ogsaa overflødig, og den Bestemmelse kan vist uden Skade udelades, idet det kan overlades til Hjælpekassernes Skøn, navnlig hvis man indfører den Bestemmelse, som den højtærede Minister har indført i en anden Paragraf, at Kommunalbestyrelsen skal have Repræsentanter i Hjælpekassens Bestyrelse. Men dette er naturligvis i og for sig Spørgsmaal, som vi kan forhandle om.

Bestemmelsen om, at Kommunalbestyrelsen skal vælge 2 Repræsentanter ind i Hjælpekassens Bestyrelse, kan der muligt være noget berettiget i, men jeg tror nu ikke, det er nødvendigt. Jeg tror, der gennemgaaende finder et godt Samarbejde Sted mellem Hjælpekassebestyrelsen og Kommunalbestyrelsen. Navnlig naar der indtræder saa ekstraordinære Forhold, som Tilfældet har været i indeværende Aar, finder der et ret nøje Samarbejde Sted. Det er i hvert

Fald ikke kommet til min Kundskab, at der noget Sted i Landet har været nogen Kompetencestrid eller har været nogen Stridighed mellem Hjælpekassebestyrelsen og Kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har selvfølgelig i sidste Instans den største Magt, da det er den, der bevilger Pengene; men kunde dette, at Kommunalbestyrelsen faar direkte Repræsentanter ind i Hjælpekassebestyrelsen, bidrage til at borttage Frygten for en Gnidningsmodstand, ja, saa er det naturligvis en Ting, man kan tale om.

Den højtærede Minister har saa foreslaaet en Forandring i Valgmaaden til Hjælpekasserne. Den foreslaaede Forandring betyder faktisk en Indskrænkning af Valgretten, ganske vist ikke nogen stor Indskrænkning, men den betyder dog, at man skal have haft Ophold i Kommunen et Kvartal længere, end der hidtil krævedes. Nu skal jeg indrømme, at der selvfølgelig er noget fornuftigt i, at der skal være ens Valgrets betingelser til Valg til Hjælpekassen og til Kommunalbestyrelsen. Men vilde det saa ikke være fornuftigere at gaa den anden Vej og nedsætte Valgrets betingelserne for Valg til Kommunalbestyrelsen, saa de kommer til at svare til dem, der gælder for Hjælpekassebestyrelsen, det vil altsaa sige, at man strøg et Kvartal af Opholdsbestemmelsen saaledes, at de, der havde boet i Kommunen i det Finansaar, i hvilket Valget finder Sted, fik Valgret til Kommunalbestyrelsen. Jeg synes, det vilde være naturligere at gaa den Vej, og jeg tror ikke, der vil blive Fred og Ro herhjemme overfor Spørgsmaalet om Valgret til Kommunalbestyrelsen, før man faar indført denne Ordning, som er i Overensstemmelse med, hvad man har haft tidligere. I øvrigt undrer det mig, at Venstre, som dog er et Parti, der er Tilhænger af den almindelige Valgret, vedblivende vil opretholde denne Bestemmelse om det forholdsvis lange Ophold. Jeg forstod det egentlig saaledes, at naar man i sin Tid fastsatte Opholdsbestemmelsen til 2 Aar, var det en Indrømmelse til det konservative Parti, som i hvert Fald paa det Tidspunkt var Modstandere af almindelig Valgret. Jeg vil derfor, idet jeg har udtalt min Sympati for, at der bliver en ensartet Valgret til Hjælpekassen og til Kommunalbestyrelsen, udtale Haabet om, at Ensartetheden maa tilvejebringes paa Grundlag af den nuværende Valgret til Hjælpekassebestyrelsen. Man kunde maaske ogsaa overveje — jeg skal ikke stille Forslag derom, da jeg ikke har gennemtænkt Spørgsmaalet —, om man ikke helt kunde overlade til